

[Helge Larsen.]

til sine elevers forskellige evner. Nu er det jo slet ikke noget ukendt for lærerne og heller ikke for mange andre; men når jeg alligevel nævner det, skyldes det, at det i agitationen mod den foreslåede hovedskoleform er fremstillet, som om alle børn skulle betragtes som ensartet begavede. Det er jo ingenlunde tanken. Der er ved adgangen til særundervisning taget alt muligt hensyn til de dårligst udrustede elever; der er ved adgangen til at differentiere undervisningen også taget hensyn til forskelligheden i evner og anlæg for andre elever, og den nedsættelse af klassekvotienten, der tilsigtes gennemført over en år-række, vil gøre det lettere for lærerne at tage de individuelle hensyn, som må og skal tages. Jeg udtrykker i denne forbindelse ønske om, at det må blive muligt at komme endnu længere ned med klassekvotienten, end det tilsigtes med forslaget. Jeg ved vel, at det i øjeblikket støder mod mangel på kvalificerede lærere og mod øjeblikkelige økonomiske hensyn, men det er jo et ønske, der kan opfyldes ved en senere lille ændring af loven, når lærerstabens størrelse og de økonomiske forhold tillader det.

Endelig, og det er ikke mindst vigtigt, giver forslaget jo adgang til i skoler, hvor man har parallelklasser — og det gælder jo praktisk taget alle købstæder og større bymæssige bebyggelser — i de to sidste skoleår at dele børnene i klasser på grundlag af deres standpunkt, evner og interesser. På baggrund af, hvad jeg tidligere har sagt om mellemskoleprøven, lægger jeg vægt på at understrege, at denne deling foretages efter skolens skøn og under hensyntagen til forældrenes ønsker.

Sammenfattende kan man da sige, at der ved udformningen af den foreslåede hovedskoleform i høj grad er taget hensyn til børnenes forskelligartethed i evner og anlæg — og det hensyn skal tages. Jeg erkender, at det også er taget under den nugældende skoleordning, men det har fået meget stærk slagside, så at der i overvejende grad er taget hensyn til de elever, der er specielt bogligt begavede. Det er derfor min opfattelse, at den foreslåede hovedskoleform vil give en bedre balance i den nødvendige hensyntagen til alle elevernes evner og anlæg.

Endelig frygter man, at resultatet skal blive, at vi i stedet for den eksamensfri mellemskoles problem vil få noget, man har betegnet som de velbegavede børns problem.

Dertil er at sige, at det problem — hvis det er et problem — allerede længe har været kendt i den landsbyordnede skole, hvor læreren imidlertid har kunnet løse det gennem en individualiseret undervisning, og jeg tror, at mange i denne sal kender adskillige eksempler på, at det er løst på fuldt ud tilfredsstillende måde. I klasser med større elevantal er det vanskeligere at løse, og bl. a. derfor har man i forslaget adgangen til at dele børnene i de to ældste klasser, for så vidt der er elever nok dertil. Jeg kan ikke tænke mig, at de velbegavede elever ikke her skulle kunne nå lige så langt i sprog og matematik, som de når i 1. og 2. klasse i eksamensmellemskolen nu. Dertil kommer, at der gives undervisning i sprog og matematik i alle 6. og 7. klasser, således at børn, der bliver modne for en videregående undervisning senere end i 11-12 års alderen, har mulighed for at følge deres tidligere modne kammerater i realklassen fra 14 års alderen. Det er et ubetinget fremskridt sammenlignet med den nugældende ordning.

Hvad det frivillige 8. skoleår angår, indeholder det foreliggende lovforslag en videreførelse og udbygning, der lettes gennem større tilskud til kommuner, der indfører det 8. skoleår. Det er fortsat frivilligt for børnene at søge det 8. skoleår, men jeg håber, at forældrene i stadig større omfang vil modtage tilbuddet om det 8. skoleår og derigennem foranledige, at kommunerne opretter 8. klasser. Jeg fremhæver, at frivilligheden gælder børnene, ikke kommunerne, der har pligt til at oprette en 8. klasse, når det fornødne antal børn melder sig.

Til slut blot et par ord om lovforslaget vedrørende gymnasieskolen og realskolen.

Det ærede medlem hr. Hartling var inde på, at med det grundlag, der er lagt i hovedskolen, vil man kunne give en undervisning i realskole og gymnasium, der svarer til den, der gives nu. Jeg deler ganske denne opfattelse. Det ærede medlem hr. Hartling udtrykte endvidere ønske om, at en række af de problemer, der knytter sig til disse